

JEG ELSKER
EN ANDEN

Personer

I HOVEDROLLERNE:

★	»Peter«, Barneplejerske	Marguerite Viby
★	John, ansvarløs ung Mand.....	Ebbe Rode
★	Connie, hans Forlovede.....	Erni Arneson
	Preben Hansen, Læge	Bjørn Watt Boolsen
	Viola, Pige paa Børnehjemmet	Betty Helsengreen
	Else, Barneplejerske	Else Colber
	Plejemor	Astrid Holm
	En Chauffør	Henry Nielsen
	En »Moder«	Ebba Amfeldt
	Husholderske hos John.....	Ingeborg Pehrson
	Husholderske hos Connie.....	Helga Frier
	»Siversen«, Tjener.....	Knud Heglund
	og	
	»Onkel Polle«.....	Ib Schønberg

JEG ELSKER EN ANDEN

Instruktion: ★

Lau Lauritzen og Alice O' Fredericks

★ Manuskript: Grete Frische

★ Musik: Sven Gyldmark

★ Sangtekst: Mogens Dam

Fotografi: Rudolf Frederiksen

★ Tone: Bent Høyer

★ Dekorationer: Helge Noré

Handlingen:

En mørk og regnfuld Aften efter Biograftid kører en lille topersoners Bil gennem Københavns gamle Gader. Det er den unge Læge Preben Hansen, der kører sit Hjertes Udkaarne hjem. Hun er Barneplejerske og ansat paa et „Daghjem“ i den indre By. Hun er en sød og livlig Pige, der af sine Kammerater kaldes „Peter“. Da Bilen holder, begynder Preben paa sit sædvanlige Frieri, men „Peter“ ler bare af ham, og han maa køre bort uden at faa Vished for, om hun gengælder hans Følelser.

Da Bilen er forsvundet i Regnen, vender „Peter“ sig for at gaa ind gennem Porten til Børnehjemmet; pludselig udstøder hun et Skrig, hun er lige ved at falde over et Par lange Ben, der stikker ud af Mørket. I en Krog ved Døren sidder en ung kjoleklædt Mand og sover. Hun faar hurtigt tændt Lys og rusker i ham: „Er De syg?“ siger hun deltagende, men opdager hurtigt, at han er ualmindelig beruset. „Peter“ har ingen Sympati for berusede Personer, men da han tumler hjælpeløst omkring, forbarmer hun sig over ham, skaffer ham en Taxa, og da han ingen Penge har paa sig, laaner hun ham 10 Kr., idet hun dog giver ham sin Adresse, for at han kan betale hende Pengene tilbage. Lettet ser hun Taxaen forsvinde i Natten med den ukendte Mand.....

Paa Børnehjemmet begynder Dagen Kl. 6. Paa Slaget vrimler Kvarterets fattige Mødre ind for at aflevere deres Børn, inden de skynder sig til deres Arbejde. Kærlige Hænder tager sig af de Smaa, de faar Bad, de faar Mad, og de søde unge Plejersker synger og leger med dem og gaar Tur med dem, naar Vejret er godt. „Peter“ er særlig elsket af Børnene, blandt hvilke hun har en lille Favorit. Han kaldes „Lille Jensen“, og hele Fyren er 1½ Aar. Hans Møder er død, og hans Fader bryder sig ikke særligt om ham, han foretrækker at drikke det meste af sin Ugeløn op i Stedet for at tage sig af sin Dreng. „Lille Jensen“s Skæbne er gaaet „Peter“ til Hjertet, og hun kaster al sin Kærlighed paa ham og kalder ham spøgende ... sin Forlovede.

Nogle Dag hjem er kommunale, andre er oprettede for private Midler, og til den sidste Kategori hører „Børnely“ i Sommergade. Det kan tage op til 80 Børn, men burde være dobbelt saa stort. Hver Dag maa Plejemoder med blodende Hjerter sige nej til fortvivlede Mødre, der ikke kan faa anbragt deres Børn, men maa lade dem færdes i Storbyens uhumske Baggaard med Gadedørsnøglen i en Snor om Halsen, medens Far og Mor er paa Arbejde ... Disse Forhold piner ofte „Peter“, der gennem sit Arbejde ser mange ulykkelige Forhold, og det hænder, at hun forbarmer sig over en ulykkelig Moder og resolut anbringer Barnet mellem de andre; det giver mere Arbejde til hende selv, men det ler hun bare af, for hun er ung og stærk ...

Saa sker Katastrofen ... Dag hjemmet skal nedlægges! Konsul Smidt, der ejer Ejendommen og økonomisk har støttet Børnehaven, er død, og Arvingerne vil ikke fortsætte, men tværtimod sælge Huset. Plejemoder er fortvivlet, men ser ingen Udvej ... da tager „Peter“ Sagen i sin Haand. Optændt af Kampmod opsøger hun Arvingen, der viser sig at være en Dame. „Peter“ kommer meget ubelejligt, idet Arvingen, Frk. Connie Smidt, skal have stort Selskab og venter Gæsterne i Løbet af faa Minutter. Hun hører dog paa „Peter“s flammende Tale om den Ulykke, der vil ramme det tæt-befolkede Fattigkvarter, hvis Dag hjemmet nedlægges, men tilstaar ærligt, at hun ikke kan indse, hvorfor netop hun skal skænke store Summer til hende fuldkommen ukendte Børn; hendes afdøde Onkel var gammel og sød og holdt af at leve spartansk ... men, siger hun smilende ... jeg er ikke gammel, ikke særlig sød og kan ikke fordrage at leve spartansk! Men „Peter“ giver ikke op. Hun har besluttet at „tale hende ihjel“, kort sagt blive ved, til hun giver sig, men det lykkes ikke, tværtimod ... Frk. Smidt forlader Stuen, idet hun koldt beder „Peter“ selv finde ud. Med Hjertet hamrende af retfærdig Harme staar „Peter“ alene midt i den elegante Salon, da hun pludselig hører en høj og inderlig Gaben, hun ser et Par lange Arme og Ben stritte ud fra en Stol ... der er noget bekendt ved dem, og ganske rigtigt, de tilhører den ukendte unge Mand, hun en Aften fandt sovende udenfor Dag hjemmet.

Jeg elsker en anden

Produktion: **ASA**

DANATEX TRYK
KØBENHAVN V